

**70.
koncertní
sezona
2025
2026**

**V očekávání světla
Filharmonie doma**
2. abonentní koncert
Besední dům
18 a 19|12|2025

**Filharmonie
Brno Philharmonic**

Program

JIŘÍ ANTONÍN BENDA

Sinfonia č. 5 G dur | 12'

Sinfonia No. 5 in G major

1. Allegro
2. Andante molto
3. Tempo di minuetto

WOLFGANG AMADEUS MOZART

Houslový koncert č. 5 A dur KV 219 | 30'

Violin Concerto No. 5 in A major, K. 219

1. Allegro aperto
2. Adagio
3. Rondeau: Tempo di Menuetto

přestávka / intermission 20'

JAN VÁCLAV KALIVODA

Symfonie č. 5 h moll op. 106 | 30'

Symphony No. 5 in B minor, Op. 106

1. Lento - Allegro con brio
2. Scherzo. Allegro vivace
3. Allegretto grazioso
4. Rondo. Allegro assai

Milan Al-Ashhab housle / violin

Filharmonie Brno

dirigent / conductor **Robert Kružík**

Páteční koncert bude živě vysílat Český rozhlas Vltava.

For a summary in English see the last pages of this brochure.

O skladbách

Čtyři týdny před vánočními svátky byly a stále by měly být především obdobím očekávání světla, které překonává temnotu srdcí a vítězí nad dlouhými nocemi. Právě proto se všeobecně rozšířeným symbolem této doby i naděje stal zelený věnec se čtyřmi svíčkami. Dnešním koncertem však prostupuje číslo pět, které symbolicky odkazuje k páté svíčce, již lidé kdysi umísťovali doprostřed adventního věnce a zapalovali ji přímo na Štědrý den po setmění. Pátá svíčka měla bílou barvu (symbol duchovní čistoty) a představovala samotného Ježíše Krista. Byla poslem světla a naděje.

K adventu spolu s věncem neodmyslitelně patří také hudba, protože stejně jako oheň má moc zahřát nitro a připravit duši na příchod Vánoc. Snad v žádném jiném období nejsou hudebníci a pěvecké soubory tak vytižené jako v předvánočním čase. Mnozí posluchači si představí, že na repertoáru adventních koncertů budou dominovat vánoční pastorální kusy, či dokonce koledy, které na nás nyní doslova útočí ze všech koutů. Zaposlouchejme se však raději do „nevánoční hudby“. Ta vánoční nechť si převezme žezlo až večer 24. prosince, kdy má na vládu nárok. Kdo ví, třeba k nám skladby, jež jsme zvyklí slyšet po zbytek roku, promluví v tomto posvátném období docela jinak.

Namísto po ladovské zasněžené cestě mířící do kostelíka na kopečku se dnes večer vydáme stezkou, kterou kráčel hudební klasicismus, a to od svých počátků až po přelnutí do epochy romantismu. Není náhodou, že právě skladby tohoto období představují pro svůj důraz na melodiku a funkční harmonii vděčné kusy adventních a vánočních koncertů (podočkněme, že v klasicismu zároveň vyvrcholil typicky český žánr vánočních pastorek).

Jednou z prvních výrazných osobností tohoto stylu byl původem český skladatel **Jiří Antonín Benda** (1722-1795), potomek proslulé muzikantské rodiny Bendů a skladatelského rodu Brixů z matčiny strany. Od roku 1735 studoval na piaristickém gymnáziu v Kosmonosích, po čtyřech letech nastoupil jako seminarista do jezuitské koleje v Jičíně. Oba církevní řády prosluly zejména důrazem na hudební vzdělávání a provozování latinského školského divadla, což Benda později zúročil při komponování svých slavných melodramů.

Rodina Bendů se – samozřejmě skrytě – přikláněla k protestantskému vyznání, a proto se roku 1742, po přímlovkách nejstaršího syna u krále Bedřicha, přestěhovala do Postupimi. Tamní osvěcenský dvůr, ovlivněný zejména texty francouzských filosofů, byl pro mladého Jiřího Antonína, jenž právě opustil vypjaté protireformační prostředí jezuitské koleje, doslova zjevením. Ve hře na housle se dále zdokonaloval u svého bratra, aby se brzy stal houslistou královské kapely. Věnoval se rovněž hudebně-dramatické tvorbě a hře na cembalo. V kvě-

nu 1750 nastoupil na post kapelníka u sasko-gothajského dvora v Gothě, kde byla vedle kantát a symfonií uvedena také jeho jediná italská opera *Xindo riconosciuto* (1765). Následovala studijní cesta po Itálii. Po návratu uvedl dvě italská intermezza, nicméně italská opera mu nikdy příliš neučarovala.

Zlom přišel v roce 1774, kdy na gothském zámeckém jevišti začala působit Seylerova divadelní společnost. Její repertoár zahrnoval nejružnější hudebně-dramatické formy; mimo jiné uváděla i melodram *Pygmalion* Jeana-Jacquesa Rousseaua (1712-1778). Právě tyto produkce inspirovaly Bendu k vlastní tvorbě. V krátkém sledu uvedl své klíčové melodramy *Ariadne auf Naxos* (1775) a *Medea* (1775) i několik singspieliů, kupříkladu slavný *Der Jahrmarkt*. Roku 1778 však po sporu se skladatelem Antonem Schweitzerem Gothu opustil a hledal nové angažmá v Hamburku, Mannheimu, Vídni a Berlíně, aby se o rok později do Gothy vrátil a získal doživotní penzi. Zemřel v Köstritzu ve věku sedmdesáti tří let.

Bendovy melodramy představují vrchol jeho hudebně-dramatické tvorby a patří k nezávadnějším pracím tohoto žánru v evropském kontextu. Tato díla dnes – stejně jako v době svého vzniku – zastihují zbytek skladatelova odkazu, zejména symfonickou tvorbu, již se intenzivně věnoval v šedesátých a sedmdesátých letech. Vytvořil kolem dvaceti pěti symfonií, z nichž se vedle **Sinfonie č. 5 G dur** (kolem roku 1760) dochovalo dalších deset. Všechny představují cenný příspěvek k vývoji klasické instrumentální hudby. Benda komponoval především krátké a energické symfonie s přehlednou formou, v nichž uplatnil smysl pro dramatickosti, zpěvnou melodiku, jasnou strukturu i zálibu v kontrastech. Nesou charakteristické prvky mannheimské školy, jako jsou překvapivé dynamické efekty či crescendové pasáže. *Sinfonia G dur* je typickým plodem tohoto období – krátká, úderná, pro smyčce doplněná flétnami a hornami. Svým rázným charakterem, komorním obsazením, užitím generálbasu a třívětým členěním (*Allegro, Andante molto, Tempo di minuetto*) náleží ještě pozdnímu baroku, respektive galantnímu stylu, a připomíná italské operní předehry – symfonie, zejména ty z pera Christopa Willibalda Glucka (1714-1787). Melodičnost, důraz na symetrii a formální členění jednotlivých vět však již bezpochyby směřují – s charakteristickými mannheimskými inovacemi – ke klasicismu.

Jestliže si v hudebním světě někdo obzvláště cenil Bendových skladeb, byl to **Wolfgang Amadeus Mozart** (1756-1791). Oba umělci se osobně nesetkali, nicméně Mozart Bendovu tvorbu poznal již jako mladík. V korespondenci s otcem zmiňuje, že jej melodramy českého skladatele mimořádně inspirovaly. Vliv Bendy se přirozeně odrazil v Mozartových operách, jež jsou dodnes považovány za zásadní přínos univerzálního génia hudebního klasicismu. Podobně pak dějiny hudby nahlížejí na jeho koncertantní tvorbu. Mozart měl slabost pro koncerty všech forem a vůbec jakoukoli veřejnou hudební produkci. Není divu, vždyť

od útlého dětství intenzivně koncertoval. Tato vášeň mu vydržela po celý život: „Nakonec jsem provedl svoji poslední *Kasaci B dur*. Všichni se na mě dívali. Hrál jsem, jako bych byl největším houslistou v celé Evropě!“ napsal roku 1777 otci.

Mozartovy koncerty představují pozoruhodné dědictví vrcholného klasicismu. Spojují srozumitelnou formu s hlubokým výrazem, nabízejí technickou brilanci i lyričnost a zároveň jsou učebnicovou ukázkou rovnováhy mezi sólistou a orchestrem. Vedle více než dvou desítek koncertů pro klavír je zásadních také pět houslových, vzniklých během skladatelova salcburského období (konkrétně po jeho povýšení na pozici koncertního mistra roku 1769). Houslové koncerty, ač méně početné, patří k nejhnanějším díky své svěžesti, technické přiměřenosti a výrazné melodičnosti – zejména **Koncert A dur č. 5 „Turecký“**. Třívětá kompozice, provedená poprvé v Salcburku na konci adventu 1775, představuje vrchol Mozartovy rané tvorby pro smyčcové nástroje. V tomto koncertu jde virtuózníma rukou v ruce s elegancí, lyrické části střídají typické Mozartovy humorné epizody a klasicistickou formu místy narušují fantazijní prvky. Není divu, že skladba dodnes okouzluje interprety i posluchače a tvoří stálici koncertních pódii.

První věta koncertu, nadepsaná *Allegro aperto*, naznačuje široký, majestátní způsob provedení. Úvodu dominují smyčce s jemným, rozjímavým tématem vrcholícím tutti všech nástrojů ve forte, aby vzápětí převzaly slovo sólové housle v živém, virtuózním stylu. Mozart zde zúročil svou operní zkušenost – sólové melodie mají výrazně vokální charakter a přirozeně vyrůstají z hudební řeči. *Adagio* přináší kontrastní atmosféru blízkou komorní hudbě: jde o intimní meditaci písňového charakteru, v níž housle zní v dlouhých, klenutých frázích. Závěrečné *Rondeau: Tempo di Menuetto* vyrůstá z elegantního tanečního tématu, které se opakovaně vrací. Ve střední části však skladatel posluchače překvapí „tureckou“ epizodou, inspirovanou dobovou módou janičářských kapel. Divoké rytmy, ostře akcentované doprovody a náhlé proměny nálad všem dobře známé z poslední věty *Klavírní sonáty A dur*, vytvářejí efektní kontrast k uhlazenosti hlavního tématu a vysvětlují přívlasek celé kompozice. Zařazení *Koncertu A dur* do dnešního programu odkazuje nejen k jeho salcburské adventní premiéře, ale i k památnému vystoupení jedenáctiletého Mozarta v brněnské Taverně (dnešní Redutě) v prosinci roku 1767.

Dnešní koncert završí další symfonická práce, tentokrát z pera méně známého autora – podobně jako v případě Bendy rovněž českého původu. Oním pozapomenutým skladatelem je pražský rodák **Jan Křtitel Václav Kalivoda** (Kalliwoda, 1801–1866), houslový virtuos, kapelník a skladatel, jeden z prvních žáků nově otevřené Pražské konzervatoře, na niž nastoupil již v deseti letech. Dochované vysvědčení jej charakterizuje jako hudebníka „mechanicky zručného“ s „duchem

v přednesu“. Po studiích se vydal do světa – přes Linec a Mnichov až do Donaueschingenu, kam původně přijel pouze navštívit bratra a kde

nakonec získal místo kapelníka i svou budoucí manželku, zpěvačku Therese Brunetti (1782–1864). Na dvoře knížete Fürstenberga řídil orchestr, učil, komponoval a uváděl orchestrální i jevištní díla tak intenzivně, že Beethovenovy symfonie a opery jako Rossiniho *Il barbiere di Siviglia* či Mozartova *La clemenza di Tito* zněly v malém knížectví stejně často jako ve velkých městech. Jeho houslové mistrovství bylo všeobecně obdivováno, avšak vlastní skladby se později ne vždy setkávaly s příznivou kritikou. I přesto Kalivodovi neustále přicházely nabídky z Mannheimu, Lipska, Prahy a dalších hudebních center Evropy.

Zlom přinesla revoluce roku 1848, požár knížecího divadla a úmrtí mecenáše. Kalivoda však neztratil energii: nadále komponoval, organizoval hudební život Fürstenbergů, vyučoval a koncertoval. Na svou poslední cestu se vydal do Prahy, aby při padesátém výročí založení konzervatoře provedl svou *Slavnostní předeheru* op. 226. V Donaueschingenu jej dodnes připomíná pomník, který nechal roku 1902 zbudovat kníže Maxmilián Egon z Fürstenbergu.

Kalivodovy rané práce byly ovlivněny českou lidovou hudbou, výdobytky manheimské školy i prvky pozdního klasicismu, z něhož skladatel vycházel zejména ve velkých formách, jako byly symfonie, koncerty či klavírní sonáty. V jeho symfoniích se propojuje energická, individuální tematika a promyšlená tematická práce inspirovaná vídeňskými klasiky s velkými romantickými gesty připomínajícími Carla Mariu von Webera (1786–1826), stejně jako s mimořádně barevnou orchestrací. Kalivoda napsal celkem sedm symfonií. **Symfonie č. 5 h moll** op. 106 z roku 1840 patří k jeho nejvzrálějším orchestrálním dílům. Vyznačuje se dramatickým charakterem, energickou rytmikou, jasně modelovanými tématy a nápaditě vedenou instrumentací. V duchu přechodu mezi dvěma uměleckými epochami spojuje romantickou citovost s pevnou formální výstavbou a výraznými kontrasty mezi temnějšími úseky a brilantními orchestrálními plochami.

Úvodní *Lento* – *Allegro con brio* vyrůstá z temného začátku s exponovanými dechovými nástroji do energického, rytmicky výrazného hlavního tématu. *Scherzo* (*Allegro vivace*) staví na ostrých dynamických kontrastech připomínajících symfonie Josefa Haydna (1732–1809). Třetí věta *Allegretto grazioso* přináší lyrické zklidnění s výrazně zpěvnou melodikou a průzračnou instrumentací. *Rondo* pak prezentuje velkolepé, téměř beethovenovské téma a celou symfonii završuje virtuózním vedením orchestrálních partů směřujícím k jiskřivému finále. Ať už jsou jednotlivé věty klidné, či rychlé, rytmické, nebo zpěvné, pozoruhodná je zejména elegance a něha, které dílo prostupují. Tohoto půvabu si všiml i Robert Schumann (1810–1856), jenž si českého skladatele velmi cenil. O *Symfonii h moll* napsal, že svou něhou a líbezností, trvající od začátku do konce, je ve světě symfonií pravděpodobně jedinečná.

Petr Slouka

O účinkujících

© Ilona Sachorová

Česko-palestinský houslista **Milan Al-Ashhab** si získává uznání jako výrazná osobnost ve světě klasické hudby. Základy strmému růstu své kariéry položil v roce 2018 vítězstvím na světově proslulé Mezinárodní houslové soutěži Fritze Kreislera ve Vídni. Následujícího roku se stal laureátem prestižní Mezinárodní houslové soutěže P. I. Čajkovského v Moskvě. Jeho talent dále vynikl v roce 2018 vítězstvím na soutěži New York Concert Artists and Associates, při níž se prezentoval všestranným repertoárem zahrnujícím díla Bacha, Mozarta, Dvořáka, Suka, Ernsta či Milsteina. Mezi jeho další soutěžní úspěchy patří tituly laureáta na Mezinárodní houslové soutěži Louise Spohra ve Výmaru a Mezinárodní houslové soutěži Henriho Marteau v německém Hofu, rovněž i vítězství na Mezinárodní houslové soutěži G. Ph. Telemanna v Poznani a Mezinárodní houslové soutěži J. Kociana v Ústí nad Orlicí. Je držitelem ceny Classic Prague Awards, ceny Bauše Ruysové a ceny Josefa Hlávka. Za své zásluhy v oblasti kultury získal ocenění Statutárního města Mostu a Ústeckého kraje.

Sólová vystoupení Milana Al-Ashhaba se uskutečnila na slavných světových pódii, například v Berlínské filharmonii, vídeňském Musikverein, Pierre Boulez Saalu v Berlíně, Moskevském koncertním sále P. I. Čajkovského, Merkin Hall v New Yorku, Stadtcasino Basel ad. Vystupoval za doprovodu předních orchestrů, včetně České filharmonie, ORF Vienna Radio Symphony Orchestra, Slovenské filharmonie, Moskevské filharmonie, Pražské komorní filharmonie, Symfonického orchestru Českého rozhlasu, Filasteen Young Musicians Orchestra, Yamagata Symphony Orchestra a spousty dalších.

Jeho repertoár zahrnuje téměř všechny stěžejní skladby houslové literatury od baroka po současnost. S mimořádnou oblibou se zaměřuje na díla francouzských impresionistů Debussyho a Ravela. Zrovna tak hojně uvádí recitály s programem pro sólové housle – sonátami a partitami J. S. Bacha či vrcholně virtuózními skladbami H. W. Ernsta, N. Paganiniho, N. Milsteina nebo E. Ysaïe.

V roce 2019 se stal členem West-Eastern Divan Orchestra, orchestru, který pod vedením Daniela Barenboima na svých projektech sjednocuje mladé špičkové hudebníky z Izraele, Palestiny a dalších zemí tohoto krizového regionu.

Studoval na Konzervatoři v Teplicích u Květoslavy Hasilové, následně na Akademii múzických umění v Praze ve řířídě Ivana Štrause a poté pokračoval ve studiích v rámci postgraduálního programu na Universität für Musik und darstellende Kunst ve Vídni pod vedením Petera Schuhmayera. Svůj rozhled a interpretační vzdělání rozšiřoval také na mistrovských kurzech u osobností, jakými jsou Ida Haendel, Shlomo Mintz, Pinchas Zukerman, Gábor Takács-Nagy, Hagai Shaham nebo Hatto Beyerle.

Více na www.alashhab.com

Dnešní **Filharmonie Brno** vznikla v roce 1956 sloučením rozhlasového a krajského orchestru a od té doby patří svou velikostí i významem k české orchestrální špičce. Na svých turné provedla na tisíc koncertů v Evropě, ve Spojených státech, v Latinské Americe, na Dálném i na Blízkém východě. Je pravidelným hostem světových i českých festivalů. V posledních sezonách uspořádala turné po Velké Británii, Spojených státech a Jižní Koreji a navštívila řadu renomovaných festivalů a pódii (festival Rheingau v Německu, festival Ars Electronica v Linci, Bratislavské hudobné slávnosti, Carnegie Hall v New Yorku, Grosses Festspielhaus v Salcburku, Gewandhaus v Lipsku, Narodowe Forum Muzyki ve Vratislavi, Musikverein a Konzerthaus ve Vídni, festival v rakouském Grafenegg či NOSPR v Katovicích).

Orchestr pravidelně natáčí pro Český rozhlas a Českou televizi. Kromě realizace nahrávek pro řadu společností (Supraphon, Sony Music, IMG Records, BMG, Channel 4) zakládá filharmonie v roce 2020 svůj vlastní nahrávací label Filharmonie Brno, kde doposud vydala 6 titulů. Nahrávka *12. symfonie* Philipa Glasse z této edice byla v roce 2022 nominována na cenu ICMA. Dynamicky také rozvíjí zakázkové nahrávání pro globální klientelu v rámci Czech Orchestra Recordings.

Dějiny orchestru prošla řada českých a světových dirigentských osobností jako Břetislav Bakala, František Jílek, Petr Altrichter, Jiří Bělohlávek, Sir Charles Mackerras, Jakub Hrůša nebo Tomáš Netopil. Od sezony 2018/2019 je šéfdirigentem a uměleckým ředitelem Filharmonie Brno Dennis Russell Davies.

Filharmonie Brno je dnes nejen silným hráčem na poli symfonické hudby doma i v zahraničí, ale i předním organizátorem hudební sezony druhého českého města, aktivním festivalovým pořadatelem (Festival Špilberk, Moravský podzim, Velikonoční festival duchovní hudby, Expozice nové hudby), kreativním lídrem orchestrální dramaturgie a inovativním tvůrcem široké škály edukativních programů. Zašitíjuje mezinárodně proslulý dětský sbor Kantiléna, od roku 2010 pořádá festival mladých hudebníků Mozartovy děti, v roce 2014 založila svou Orchestrální akademii. Působí v neorenesančním Besedním domě, „brněnském Musikverein“ z dílny Theophila von Hansena z roku 1873, a těší se na nový, moderní koncertní sál, který navrhuje tým architektů Tomasze Koniora a Petra Hrůši a akustika Yasuhisa Toyoty. Více na www.filharmonie-brno.cz

Robert Kružík patří k mladé generaci českých dirigentů. Od sezony 2021/2022 je šéfdirigentem Filharmonie Bohuslava Martinů ve Zlíně a počínaje sezonou 2025/2026 je šéfdirigentem Janáčkovy opery Národního divadla Brno. Také zastává post stálého hostujícího dirigenta Filharmonie Brno. V březnu 2023 debutoval s Českou filharmonií v pražském Rudolfinu. Je laureátem ceny Jiřího Bělohávkova pro umělce do třiceti let.

V Národním divadle Brno nastudoval Rossiniho operu *Hrabě Ory*, Čajkovského *Pikovou dámu* a *Evžena Oněgina*, Smetanovu *Libuši*, která zazněla ke 100. výročí založení Československé republiky, *Růžového kavalíra* Richarda Strausse, *Řecké pašije* Bohuslava Martinů, Verdiho *Otella*, soudobou operu *Libici* Čekovské *Here I am, Orlando* a *Krále Rogera* polského skladatele Karola Szymanowského. Jeho široký operní záběr čítá díla Mozarta, Smetany, Dvořáka, Martinů, Janáčka, Donizettiho, Rossiniho, Čajkovského, Bizeta, Verdiho, Pucciniho ad.

Spolupracuje s mnoha symfonickými orchestry, jako jsou Česká filharmonie, MDR-Sinfonieorchester, Sinfonia Varsovia, PKF - Prague Philharmonia, Symfonický orchestr hlavního města Prahy FOK, Symfonický orchestr Českého rozhlasu, Filharmonie Brno, Slovenská filharmonie, Státní filharmonie Košice, Janáčkova filharmonie Ostrava, Moravská filharmonie Olomouc, Komorní filharmonie Pardubice. Je zván také na významné festivaly, např. Pražské jaro, Dvořákova Praha, Smetanova Litomyšl, Svatováclavský hudební festival, festival Eufonia aj.

Robert Kružík začínal jako violoncellista. Po brněnské konzervatoři absolvoval v obou oborech i Akademii múzických umění v Praze. S úspěchem se zúčastnil řady violoncellových soutěží, jako jsou Pražské jaro, Soutěž Nadace Bohuslava Martinů, Mezinárodní soutěž Leoše Janáčka v Brně a další. Absolvoval studijní stáž na Zürcher Hochschule der Künste ve Švýcarsku. Od roku 2020 pedagogicky působí na katedře dirigování Janáčkovy akademie múzických umění v Brně. Více na www.robertkruzik.cz

Summary

Held during Advent shortly before Christmas Eve, these concerts are dominated by the number five, a symbolic reference to the fifth candle that the faithful would place in the middle of the Advent wreath and light on Christmas Eve as darkness fell. The fifth candle was white (a symbol of spiritual purity) and represented Jesus Christ himself; it was a harbinger of light and hope...

The three works will give us a chronological guided tour of 18th and 19th century music history: in Benda's *sinfonia* (written some time after 1765), the Classical style was just "hatching", in Mozart's violin concerto (1775) it was maturing, and though it provided a foundation for Kalliwoda's *symphony* (1840), in that piece it was already making way for early Romanticism.

Georg Anton Benda (1722-1795) was chiefly celebrated for his melodramas, which entranced his contemporaries including **Wolfgang Amadeus Mozart** (1756-1791). It is said that for some time, Mozart, wherever his travels took him, would always take the scores of Benda's melodramas *Ariadne auf Naxos* and *Medea with him*.

By performing Mozart's music at the close of the year, we mark the memorable appearance of the 11-year-old prodigy in Brno on 30 December 1767 in Reduta at Zelný trh.

With ***Symphony No. 5 in B minor*** by **Johann Baptist Wenzel Kalliwoda** (1801-1866), who wrote seven works in the genre, we continue our rediscovery of the music of (semi-)forgotten old masters from Bohemia and beyond. Born in Prague, Kalliwoda spent much of his life as *Kapellmeister* to Prince Karl Egon von Fürstenberg in Donaueschingen. Applauded as a symphonist in his time, he was highly appreciated by Robert Schumann, who wrote that his *Fifth Symphony* "is a very special work, and with its tenderness and charm, which remain constant from beginning to end, is probably unique in the world of symphonies. Had the composer wished to write music for *Undine*, these qualities would be easier to explain; but since he did not, we should value his *symphony* all the more."

Vítězslav Mikeš

translated by Štěpán Kaňa

Prosíme posluchače, aby zaujali svá místa včas a vypnuli své mobilní telefony.

Změna programu a účinkujících vyhrazena.

Za podporu a spolupráci děkujeme

Vydala Filharmonie Brno v roce 2025

texty Petr Slouka a Vítězslav Mikeš

překlad Štěpán Kaňa

sazba Ingrid Králíková

produkce Daniel Svoboda

redakční uzávěrka 15 | 12 | 2025

Srdečně vás zveme na **29. reprezentační ples Filharmonie Brno**, který se uskuteční v sobotu 24. 1. 2026.

Vstupenky lze koupit ve filharmonickém předprodeji v Besední ulici nebo on-line.

Filharmonie Brno, příspěvková organizace

Komenského náměstí 534/8, 602 00 Brno, ☎ +420 539 092 801

www.filharmonie-brno.cz, www.salprobrno.cz

B | R | N | O |

jihomoravský kraj

Statutární město Brno finančně podporuje Filharmonii Brno.

Vybrané koncerty se konají za finanční podpory Ministerstva kultury České republiky a Jihomoravského kraje.

www.filharmonie-brno.cz
www.salprobrno.cz

